

Благородникътъ взе детето, безъ да го види нѣкой.

вземе детето, безъ да го види нѣкой. Неговата воля се изпълни лесно, защото всички се бѣха отдали на веселба и бѣха оставили майката да почива съ новороденото.

Императорътъ замахна и раздра съ единъ ударъ на своя мечъ корема на детето.

— Никога — каза той на благородника — си-

нѣтъ на оня негодникъ не ще се ожени за моята дъщеря, нито ще бжде царъ следъ мене.

Императорътъ се приготви да тикне ржката си въ тѣлото на детето, за да му измъкне сърдцето, но благородникътъ го спрѣ.

— Господарю, за Бога, какво искате да правите? Това не е достойно за васъ и, ако се научатъ други за това, ще ви укоряватъ много. Оставете го: то е вече мъртво; но ако желаете да се отървете съвсемъ отъ него, оставете да го отнеса и хвърля въ морето.

Императорътъ се съгласи.

Благородникътъ взе детето, обви го въ копринени пелени и тръгна къмъ брѣга. Но по пътя го обхвана милостъ и той го остави, както си бѣше завито, върху сметътъ предъ вратитѣ на единъ манастиръ, чиито монаси току що започваха тържествената служба за Рождество Христово.